

Publicerad 2012-12-16 03:20 av Sikska

För att rädda oss båda

Det var dina ögon som jag märkte först
och det var det som fick mig
att fortsätta kolla.

Isblåa ögon tillsynes oberörd över spektaklet
som jag alltid lyckas skapa när jag
kliver in i ett rum

Men till mitt försvar så var servitören ostabil;
tallriksstapeln för hög; samt fanns det en fläck
vatten på golvet!

Så din oberördhet räckte inte länge
mot min oerhörda charm och
salladsbladet på huvudet

Du började skratta och jag blev fascinerad
medan jag undrade hur jag kunde
få dig fortsätta le

Det till trots att ditt leende lyckades
skapa ett tumult inom mig
och mina knän skaka

Därför vill jag få dig att le TROTS
det du gjorde mot min hjärnas
förmåga att tänka

Men mitt hjärta slår snabbare när du ler
och det ser jag som ett plus för mig
då jag har lågt blodtryck

Så även ifall du har något emot det
så tänker jag alltid försöka lista ut
sätt som får dig att le

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sikska med Poeter.se id #19803 innehar upphovsrätten